

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/262/2020
Identifikačné číslo spisu: 1117215308
Dátum vydania rozhodnutia: 27.10.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Brňák
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1117215308.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne BYTOKOMPLET - D, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kamenárska 18, IČO: 35 799 285, zastúpenej JUDr. Miroslavom Pekárom, advokátom so sídlom v Bratislave, Krížna 44, proti žalovanému Bytovému družstvu „Centrum“ v Bratislave, so sídlom v Bratislave, Záhradnícka 25, IČO: 00 176 834, zastúpenému JUDr. Dušanom Jovankovičom, advokátom so sídlom v Bratislave, Doležalova 5, o zaplatenie 311,46 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 16C/40/2017, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 30. apríla 2020 sp. zn. 10Co/31/2020, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 14. novembra 2019 č. k. 16C/40/2017-165 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku istinu vo výške 311,46 € s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 1. apríla 2017 do zaplatenia, žalobkyni priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 6 ods. 1 a 2, § 8a ods. 2, § 8b ods. 2 a § 10 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, § 100 ods. 1, § 107 ods. 1 a 2, § 112, § 451 ods. 1 a 2, § 454, § 456, § 580 a § 581 ods. 2 Občianskeho zákonníka a vecne dôvodnosťou podanej žaloby, keď po vyhodnotení vykonaného dokazovania a po právnom vyhodnotení veci dospel k záveru, že žaloba žalobkyne na zaplatenie istiny vo výške 311,46 € s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 1. apríla 2017 do zaplatenia titulom úhrady nedoplatku z ročného vyúčtovania za rok 2016 je dôvodná.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovaného rozsudkom z 30. apríla 2020 sp. zn. 10Co/31/2020 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny [§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“)] a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že napadnutý rozsudok spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Prípustnosť dovolania vyvodzoval zo skutočnosti, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ CSP). Podľa jeho názoru nebola v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu vyriešená otázka možnosti jednostranného započítania pohľadávky tretej osoby - veriteľa voči pohľadávke vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu vykonaním započítacieho prejavu adresovaného správcovi bytového domu. Navrhol, aby dovolací súd rozhodnutia odvolacieho súdu ako i súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu žalovaného poukázala na jeho neprípustnosť, keďže predmetom konania je nárok vo výške 311,46 €, ktorý nedosahuje ani len výšku minimálnej mzdy, nieto jej desaťnásobok. Na základe uvedeného navrhla dovolanie žalovaného odmietnuť a priznať žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Najvyšší súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) uvádza nasledovné:

6. Podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

7. Podľa § 422 ods. 1 písm. a/, ods. 2 CSP dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada. Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

8. V danom prípade uskutočneniu meritórneho dovolacieho prieskumu napadnutého rozhodnutia bránilo ustanovenie § 422 ods. 1 písm. a/ CSP. V prejednávanej veci je predmetom dovolacieho konania pohľadávka vo výške 311,46 € s príslušenstvom, pričom desaťnásobok minimálnej mzdy ku dňu podania žaloby na súde prvej inštancie (t. j. 21. júna 2017), je 4 350 € (por. § 1 písm. a/ nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 280/2016 Z. z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2017). Z uvedeného vyplýva, že výška predmetu dovolacieho konania neprevyšuje zákonom stanovenú hranicu majetkového cenzu obmedzujúceho prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP pri peňažnom plnení (ratione valoris), preto je prípustnosť dovolania žalovaného v zmysle § 422 CSP vylúčená.

9. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie žalovaného, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, odmietol (§ 447 písm. c/ CSP).

10. Rozhodnutie o trovách dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta CSP).

11. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

